

GYÜLÉSEK

Gyéres. A gyéresi téglagyári-csoport jun. 20-án tartotta félévi közgyűlését. A szövetség részéről Téglás kerületi titkár vett részt. Ursu szaktárs megnyitja a gyűlést és egyben a szegváryi munkások üdvözlését tolmácsolja. Derzsi Ferenc elvtárs a pénztári jelentést teszi meg, aminek az ellenőrzését Téglás titkár igazolja és kéri a közgyűlést, hogy vegyék tudomásul, amit a közgyűlés egyhangulag tudomásul vesz.

Téglás szaktárs a kollektívszerződés megkötését és az utóbbi időben történt eseményeket ismerteti. Azután rátér a szervezkedés fontosságára és felhívja a még szervezetlen munkásokat, hogy szervezkedjenek.

Ugyancsak Téglás szaktárs ismerteti az országos gazdasági helyzetet és azt a nagy munkanélküliséget, ami dühöng az országban. Majd a munkások részéről panasz hangzott el a gyárvezetőség rendetlen munkabeosztása miatt és a betegsegélyző orvosa miatt s felkéri Téglás titkárt, hogy azonnal interveniáljon az érdekében. A betegsegélyző orvos viselkedését fel kell említsük, mert reggel 9 órakor a jelentkező beteg munkás igazoló lapját elveszi és csak 2-3 nap múlva vizsgálja meg a beteg munkást. Itt megemlítjük, hogy Téglás szaktárs az illetékeseknél orvoslását kérte a felmerült panaszoknak. Azután majd az új vezetőség megválasztására került a sor.

A vezetőségbe a következő elvtársak lettek beválasztva: elnök: Kocsis István, alelnökök: Bata Alex és Mátyás Elek, pénztárnokok: Derzsi Ferenc és Szentannai Mihály, ellenőrök: Kusztos Péter és Albert István, könyvtárnok: Balogh Sándor. Vezetőségi tagok: Király János I., Szeptelan Ioan, Szentannai Sándor I. és Szentannai Sándor II. Főbizalmi: Porkoláb József. Bizalmiak: Szentannai Márton és Király János II.

Az elnök elvtárs fokozatosabb szervezkedésre hívja fel a tagokat és a közgyűlést bezárja.

Lónya. Lónyai csoportunk f. évi július hó 1-én tartotta meg félévi közgyűlését a csoport tagjainak nagyszámu megjelenésével. A gyűlést Kolozsvári szaktárs a határozatképeség megállapításával nyitotta meg, miután a jegyzőkönyv olvastatott fel és hitelesített. Az erkölcsi és anyagi beszámolót, valamint az ellenőri jelentést a közgyűlés megleléssel vette tudomásul. Minthogy a gyűlésről többen igazolatlanul távol maradtak, a közgyűlés e miatt egyhangulag az alábbi határozatot hozta és utasította a vezetőséget annak pontos és szigorú betartására.

Határozat. A jelen közgyűlésről akik igazolatlanul távolmaradtak, a szaklapban megrovandók. A jövőben pedig minden gyűlés alkalmával névsor olvasandó fel és mindazok, kik igazolatlanul távolmaradnak a gyűlésekről, a szaklapban névszerint rovandók meg.

Fancsali szaktárs részletesen ismertette az elmúlt félév mozgalmi eseményeit a Zsilvölgynek. Feltárta a zsilvölgyi munkásság tarthatatlan nyomorát és ezzel kapcsolatban a bérrevíziós tárgyalások sikertelenségének okaira mutatott rá. És elítélő szavakkal ostorozta a vállalatok azon eljárását, hogy az utóbbi időben tömegesen bocsátják el a nagycsaládos, beteges és régi munkásokat, az éhenhalásba üldözve őket. Felhívta a tagok figyelmét a szervezési munkálatok fontosságára úgy a párt-, mint a szakszervezeti tagok toborzására és a munkássajtó terjesztése érdekében. Több fontosabb ügy le-tárgyalása után a Fancsali szaktárs zárószavaival (melyben kéri, hogy a csoport minden tagja igyekezzen a jövőben is lelkes, fegyelmzett katonája lenni mozgalmunknak, hogy osztályunk felszabadulása így mielőbb biztosítva legyen) a közgyűlés lelkes hangulatban ért befejezést.

Ujvár. Az ujvári csoportunk július 20-án félévi közgyűlést tartott, amelyen foglalkoztak a munkásság leromlott gazdasági helyzetével és a közgyűlés egyhangulag megállapította, hogy csakis fokozottabb szervezkedéssel lehet a mai helyzeten változtatni. A közgyűlést Morariu elnök szaktárs nyitotta meg. Azután Serbu szaktárs olvasta föl a múlt gyűlés jegyzőkönyvét, amit a közgyűlés egyhangulag tudomásul vett.

Nagy Sándor szaktárs a pénztári és Kosztin Jakab szaktárs az ellenőri jelentést terjesztették elő. Serbu szaktárs a vezetőség erkölcsi jelentését ismertette. Rámutatott a vezetőség munkálkodására, ami azért volt oly nehéz, mert a

vezetőség több tagja egyáltalán nem tett eleget a kötelességének és még az üléseken sem je-lentek meg. Kéri a közgyűlést, hogy a jövőben jobban válasszák meg a vezetőségi tagokat. Ismerteti a tagok nemtörődömségének káros hatásait. A közgyűlés úgy a pénztári és ellenőri, valamint az erkölcsi jelentést is egyhangulag tudomásul vette.

György szaktárs központi titkár a munkásság rossz gazdasági helyzetét ismertette. Ismertette a zsilvölgyi munkásság türethetetlen helyzetét. Beszél a stabilizációról és a racionalizálásról. Ismerteti a 8 órás munkaidő fontosságát. Foglalkozott a munkás sport fejlesztésének fontosságával. Morariu szaktárs bejelenti, hogy egy munkás sport klub felállítására anyagi segínyt kértek az igazgatóságtól. Élénk vita indult meg a sport kérdéstől, melyen több elvtárs vett részt. György szaktárs megállapítja, hogy a munkásság sportszervevénye figyelembe vételével nem lehet megakadályozni a munkássport egyesülete létesülését, de ezek úgy kell működjenek, hogy ebből kár a szakszervezetekre ne hárulhasson.

Nagy János szaktárs javaslatára a közgyűlés egy kultur-bizottságot választott, melynek a következő tagjai lettek megválasztva: Serbu, Morariu, Nagy Sándor, Rozen és Furdela szaktársak.

Serbu szaktárs javaslatára egy szervező bizottság lett megválasztva a szervezetlen munkásság megszervezésére. Nagy János elnöknek, Kis Ferenc, Dobra Nikolai, Martin Viktor és Benkő Pável a szervező bizottság tagjaiul lettek egyhangulag megválasztva.

Popa Emil elvtárs a betegsegélyző pénztár ellen tett panaszt, ahonnan csak három nap múlva kapott orvost. Vagner szaktárs azt kifogásolta, hogy a betegsegélyző orvosa a cselédjére bizza az orvosságok szétosztását.

Morariu elnök szaktárs bejelenti, hogy a szociáldemokrata párt tartományi kongresszusát július 29-én és 30-án fogja megtartani Clujon, javaslatára a közgyűlés Serbu szaktársat bízta meg a kongresszuson való részvétellel. Azután az elnök szaktárs lelkesítő szavaival a közgyűlést bezárta.

Torda. A tordai csoport július 5-én taggyűlést tartott. Téglás cs. titkár nyitotta meg. A megnyitójában ismerteti, hogy ezelőtt egy fél-évvel tartották az évi közgyűlést, amelyen új vezetőséget választottak s már be kell hogy jelentse, hogy a tordai csoportnak nincs vezetősége, alig van még három szaktárs, aki még tesz a csoport érdekében valamit. Hogy is kívánunk tőlük munkát a szervezés terén, mikor a saját tagdíjakkal 6 hónapi hátralékba vannak. A vezetőség hiány miatt ő kell, hogy elnököljön, ő kell ellenőri jelentést tegyen, és azután a saját munkájáról tegyen jelentést.

Ugyancsak az elnöki megnyitóban ismerteti, hogy ezelőtt 10 évvel, amikor még a tordai munkásság katonai ellenőrzés alatt kellett dolgozzon, napi 14-16 órás munkanapot éhbérért és ha már nem bírták a munkát, ki is kötötték. Akkor szaladtak a taggyűlésekre és nem győztek eleget hálálkodni a szakszervezetek jótéteményeiért, hogy őket megszabadította abból az állati sorsból.

És ma 10 év után csodálkozik, hogy ennyire megfélemedtek azokról az időkről és teljes biztonságban érik magukat, hogy ez nem fog visszatérni és ezért nem látogatják a taggyűléseket és talán ezért nem is szervezkednek. Felkéri a taggyűlést, hogy figyeljék meg a titkári jelentést és be fogja bizonyítani, hogy a szervezetlenségük miatt veszendőben van az egész kollektívszerződés.

Azután Téglás titkár megteszi a jelentését, amelyben legkiemelkedőbb az, hogy azon gyárakban, amelyben a munkásság már rég kimaradt a szervezettől, ott már rég megvonták a fizetések szabadságot az akkord munkásoktól. Azután meg a három műszaki munkástól szintén megvonták a túlóra %-ot azon időre, amit napi 8 órán túl dolgozott.

Ismerteti a csoport gazdasági helyzetét és rámutat, hogy ilyen szervezetlen tömeg mellett nem lehet olyan helyiséget fenntartani mint amilyenben most vagyunk. Másodszer nem tudunk már titkárt fenntartani, mert erre nincs lehetőség, ha távol tartják magukat a szervezettől.

Ugyancsak Téglás szaktárs ismerteti a tordai összmunkás Otthon ügyét, bejelenti, hogy vettek házhelyet 235.000 lei értékben és csak 140.000

lejjel rendelkeznek. Felkéri a munkásságot, hogy ha gyűjtőívet bocsát ki az otthonépítő bizottság, minden munkásnak kötelessége a részét kivenni és hozzájárulni az Otthon akcióhoz, amit a munkásság tudomásul vesz. Krasznai János elvtárs indítványozza, hogy minden munkás tegye kötelességévé a tagdíj lefizetése alkalmával 1 drb. munkás Otthon bélyeget vásárolni, a munkásság elfogadja.

Téglás titkár ismerteti, hogy ez évben tölti a tordai csoport 10 éves fennállását és indítványozza, hogy ez alkalmából önnepélyes keretek között juttassák kifejezésre a 10 éves fennállásukat. Jakab Iósef, Kovács József és Balázs szaktársak hozzászólása után a taggyűlés elhatározza, hogy július 29-én fogja megtartani 10 éves fennállásának jubileumát és pedig a következőkép: d. e. 10 órai kezdettel diszko-gyűlés, d. u. 3 órai kezdettel népünnepély és este 9 órai kezdettel műsoros tánczenetély a ligeti pavilonban.

Több tárgy nem lévén, Téglás csoporttitkár a taggyűlést bezárja.

Üveges munkások köréből

A toimesti üvegyár rejtelméből

Pérez helyett értéketlen bonokkal fizeti a munkásait

A lugosi erdőségek közepén van a toimesti üvegyár, Vinkler igazgató ur birodalma. Erről a gyárról már több esetben voltunk kénytelenek írni az ott uralkodó lehetetlen állapotok miatt. Többször megtörtént, hogy a munkásai fizetését hónapokig nem fizette ki Vinkler ur és azoknak a fizetéseiből erdőségeket vásárolt. Ma is vannak munkásai, akiknek 60-80.000 lei fizetésével adós. Ez az ur magát pénzügyminiszternek érzi és hogy munkásainak ne legyen kénytelen jó pénzt adni, maganyomta 10-20-50-100 és 500 leies bonokat adott, amit persze csakis a gyár kezelésében levő kintinban fogadnak el pénz gyanánt és a szegény munkások kénytelenek a kintinban vásárolni, persze sokkal drágábban, mint ahogy Lugoson beszerezhetnék.

Ez a törvény által is üldözött bon-rendszer lehetővé teszi Vinkler urnak, hogy nagy erdőket vásároljon a munkásaitól önhatalmulag visszatartott kamatmentes kölcsönökből. Egy ilyen Vinkler-féle bon fényképét leközzöljük, hogy a szaktársaknak fogalmuk legyen a Vinkler-birodalom pénzéről.

Către

CANTINA FABRICEI DE STICLĂ

TOMEȘTI.

Eliberati contra bonului prezent marfurii in valoare de

Lei 10.—

FABRICA DE STICLĂ

No.....

Iosif Losch.

Amig a gyár munkássága szervezett volt, addig volt rendszeres fizetés. Ma pedig egy pár ember aknamunkája miatt az összmunkásság szervezetlenné vált és türik a Vinkler ur pénzügyi machinációt, ami ellen mi egyébként föl-jelentést is tettünk.

Az avrigi üvegyár hónapokig nem ad fizetést a munkásainak

A romániai üvegyárakban általában tarthatatlan állapotok uralkodnak mintha egy-egy darab Ázsia volna Románia azon helyeire bepántálva, ahol egy-egy üvegyár szétterjesztette telhetetlen csápjait. A munkáskizsákmányolásban az első helyen említhetjük meg az avrigi Fleisig üvegyárat, ahol az igazgatóság hónapokig vissza tartja a munkásság fizetését és a ledolgozott fizetésből csak részletekben adnak egy csekély összeget. Ebben a gyárban már rendszerré vált a fizetésnek hónapokig való visszatartása, ami egyrészt kamatmentes kölcsönt és husás jövedelmet jelent az igazgatóságnak, másrészt pedig

a fizetés hiányában eladósodott munkások béreit könnyebben tudja leredukálni a mindig éhes igazgatóság. Ha valaki tiltakozni mer az erőszakos bérredukció ellen, azt egyszerűen elbocsátják és elbocsátás esetén sem fizetik ki a fizetését. Hónapokig perelhet a munkás és a visszatartott fizetésnél többet is elkölthet perköltésekre — ha van honnan — amíg fizetését megkapja. Ezt tudja, a munkás kénytelen-kelletlen bele nyugodni a bérredukcióba csak azért, hogy idővel a visszatartott fizetését megkaphassa. Természetesen ez az önkényes basáskodás csak addig folyhat az üvegyári munkások között is amíg szervezkednek, mert a szervezettel könnyebb megfélemlíteni, míg ha szervezkednek ezeket az állapotokat könnyen kiküszöbölhetik.

Lapzártakor kaptunk értesítést, hogy az avrigi szervezett munkások egyöntetű fellépése kényszerítette Fleisig urat, a gyár igazgatóját, hogy a munkások visszatartott fizetését kifizesse, de még most is vissza van tartva a június havi fizetés.

BÉRMOZGALOM

Bérmozgalom Brassóban

Szaklapunk múlt havi számában megemlékeztünk a Schiel-gyári munkásság bérmozgalmáról. A Schiel-gyári munkásságból csak az öntőosztály van megszervezve és a szövetségünkhöz tartozó brassói vas- és fémmunkás helyicsoportunk kezdeményezésére történt a bérmozgalom, mely alkalommal a gyár igazgatósága hosszabb huza-vona után átlagban 5 százalékos béremelést adott és e béremelésből kikapcsolta a vagon-, malom-, mozdony-, lakatos- és a gépformázó-osztály munkásait azzal az indokkal, hogy ezen osztályok munkásai nem kérték béremelést, tehát nem is adnak.

A szervezett öntőmunkások, mielőtt e bérmozgalomnál érdemleges tárgyalást kezdtek volna, felhívták ezen osztályok munkásait, hogy csatlakozzanak a mozgalomhoz, azonban mindenütt féltékenységet lehetett szervezeten munkástársainknál tapasztalni és ennek következtében távol állottak egy nagyobb darab kenyéért megindított küzdelemtől. Egyedül az esztergályosok csatlakoztak a mozgalomhoz, akik az igazgatóság kérdésére azt válaszolták, hogy egyik szervezetnek sem tagjai. E válasz teljesen kielégítette az igazgatóságot, mert harc esetén jöelöre tisztában lett volna a munkásság erőviszonyaival.

A Schiel-gyári szervezeten munkásság elég világos képet alkothat magának arról, hogy munkaviszonyainak megjavításáért folytatandó küzdelemben nem szigetelhetik el magukat a szervezettől, azaz éppen attól az erőtől, amelyre a legnagyobb szüksége van a kizsákmányoló kapitalizmussal szemben.

Az öntőmunkások, akik megőrizték szervezeti mivoltukat a legnehezebb időkben is, megtették a kötelességüket akkor, amikor felhívták a szervezeten munkásokat a csatlakozásra. Ha a szervezeten munkások ezt nem értették meg, meg kell értsék most, amíg nem késő, mert nem a kenyéririgység, hanem a jó szervezethez, összetartás és az öntudat azok a feltételek, amelyek szükségessé tesznek egy jobb megélhetés biztosításához.

Schiel-gyári vas- és fémmunkások, hagyjatok fel a nemtörődomséggel és szervezkedjétek, ha le akarjátok aratni munkátoknak gyümölcsét.

Bérmozgalom Zsilvölgyében

A zsilvölgyi munkásság sorozatos sérelmei ügyében Bukarestbe kiküldött delegáció, megbízatásához hiven, napokig tárgyalt a munkügyi miniszterrel és a társulatok vezérigazgatóival, hogy a nyomorgó munkásságnak béremelést adjanak, a nyugdíjasok nyugdíját emeljék fel, a tömeges elbocsátásokat szüntessék be és a régi kollektívszerződés értelmében esedékes vasárnapi és ünnepnap 100%-okat, valamint az újszülöttek részére járó személyi pótlékot fizessék ki.

A társulatok vezérigazgatói az elbocsátások ügyében mindjárt a tárgyalások elején kötelező ígéretet tettek, hogy az elbocsátásokat azonnal beszüntetik, a régi kollektívszerződés értelmében esedékes ünnepi százalékokat kifizetik, a minisz-

ter pedig a nyugdíjak fölemelését rendelte el, így tehát csak a béremelés kérdése maradt meg. Ebben az ügyben Lupu munkaügyi miniszter 1, azaz egy százalék béremelést javasolt, mire a vezérigazgatók kijelentették, hogy igazgatósági ülés elé viszik a kérdést, mert az egy százalék havonta félmilliót terhet jelent az összes társulatokra, mivel havonta kb. ötven milliót fizetnek ki az összes társulatok munkásaiknak munkabérgyanánt. A szerződés még hat hónapig lesz érvényben és így három millió lejt jelent e hat havi béremelés.

Nagyszerű matematikusok a vezérigazgató urak és csak úgy dobálóznak a milliós számokkal, amikor a társulatok terheit kell kimutatni. Arról persze mélyen hallgattak, hogy a leredukált munkáslétszámmal dolgozó bányák termelése óriási mértékben megnövekedett, sőt egyes helyeken a kétszeresénél is többre emelkedett, amely tény egymaga is sok száz milliót jövedelmez az éhes társulatoknak. A munkásság delegátusai erre a tényre is rámutattak, de a társulati vezérigazgatók még a jelenleginél is több termelést kértek és egyáltalán kevesellék a jelenlegi termelést azokért a magas fizetéseikért, amit munkásaiknak fizettek. Másnap pedig a miniszter előtt jelentették ki a társulatok vezérigazgatói, hogy béremelést nem adhatnak, de különben is a miniszter ur által javasolt egy százalékos bosszantaná a munkásságot — és ők, úgy látszik, nem akarják munkásaikat holmi béremeléssel bosszantani. Szóval a munkásságot akarják a béremeléssel kapcsolatos izgalmaktól megkímélni!

Természetesen egyetlen munkásképviselet sem győzhet meg érvelésük helyességéről, de annál inkább Lupu munkaügyi miniszter urat, aki maga is kijelentette, hogy ha a nehéz gazdasági válság alatt nyögő társulatok nem adhatnak béremelést, ezt tudomásul kell venni és legfőbb a döntőbírásnál kereshet orvoslást a munkásság, ha erre mód adódik, de ez az út is kétséges, mivel az érdekelt munkásság többsége nem írta alá a tárgyaló bizottság meghatalmazását. Így beszélt a miniszter ur és sehogy sem akarta megérteni, hogy 80—100 lejes napi fizetésekből nem lehet családokat eltartani. Gyorsan megfélemedtek a vezérigazgató urak is a közelmúltban tett béremelési ígéreteiről, de a munkásság nem felejt olyan könnyen és számontartja, hogy az ígéreteiknek ne üljön föl többet, hanem azoknak az azonnali teljesítését követelje.

A béremelés ügyében György és Buciumean elvtársak, mint a munkásság döntőbírói, beadvánnyal fordultak a dévai törvényszékhez, hogy az ügyben végleges döntést hozzon. Várjuk az eredményt.

Bucsuzól

Ezton bucsuzom mindazon szaktársaimtól és elvtársaimtól, akiktől személyesen nem tudtam, külföldre való távozásom alkalmával, elbucsuzni.

Nem mulaszthatom el, hogy fel ne hívjam ezen alkalommal cluji vasmunkástársaim figyelmét arra, hogy a szakszervezet és pártunk meg erősödéséért lankadatlanul küzdjenek.

Szünjön meg a viszálykodás, a testvérgyűlölet!

Épüljön fel a megértés és szolidaritás erős vára.

Ne vágyakozzunk hiu ábrándok után, amely eltérli figyelmünket szakszervezeteinktől. Ha elődeink minden áldozatot meghoztak, nem törődve az üldözöttséggel, a börtönnel és harcoltak a szocializmus tanainak megértéséért, a munkásosztály jobb megélhetéséért, akkor ne legyünk árulók, ne legyünk erkölcstelenek!

Tegyünk meg valamenyen kötelességünket a jövő generáció érdekében. Küzdjünk pártunk és szakszervezeteinkért.

Erősítsük meg párt- és szakszervezeteinket, mert azok vannak hivatva a munkásság politikai és gazdasági jogait megvédeni és tovább vinni. Szervezkedjünk!

Be mindnyájan a szakszervezetbe!

Éljen, az amszterdami Internacionálé szakszervezeti tanácsa!

Éljen a romániai szociáldemokrata párt!

Cluj, 1928. július 12.

Lusztig Rezső,
vasesztergályos.

KÜLÖNFÉLÉK

A munkaerőpótlógépek használatának növekedése

Az emberi gazdálkodás formája állandó változást mutat. A mezőgazdaság terén is egyre nagyobb mértékben pótolják az emberi munkaerőt géppel. Az egyes országok munkaerőpótlógép gyártása az ipar nagyon fontos ágazatát képezi, hiszen ma még óriási területek vannak, ahol az emberi munka szinte kizárólag uralkodik. Ezeknek a helyeknek a meghódítása lépésről lépésre halad és amily mértékben sikerül a gépnek helyet szorítani, abban a mértékben nő a gépellátó országok ilyarányu kivitele. A három legnagyobb gépgyártó iparral bíró állam gépexportja a következőképen alakult a legutóbbi évek során:

	1927		1926		1925
	Német Márka	o/o	Német Márka	o/o	Német Márka
Anglia	43,080.000	37,5	35,500.000	35,5	33,476.000
Egyesült-Államok	36,477.000	31,7	40,064.000	40,0	29,775.000
Németország	35,448.000	30,8	24,543.000	24,5	18,131.000
Összesen:	115,005.000	100,0	100,107.000	100,0	81,402.000

Jubileumi közgyűlés Roman-Bocsaniban

Bocsa-romániai csoportunk augusztus 19-én tartja meg a csoport 10 éves fennállásának jubileumát. Az ünnepi beszédek d. e. 10 órakor kezdődnek a csoport helyiségében. Azután közös ebéd és a résztvevők fényképezése következik. Délután 4 órától reggelig tartó táncmulatság fog következni.

A szövetség részéről is üdvözljük a román-bocsanai szaktársainkat jubileumi közgyűlésük alkalmával.

Fején találta a szöveget

Egy német vasipari telepen munkásokat vettek fel. Az igazgató féltő gonddal ügyelt arra, nehogy a gyárba kommunista kerüljön be. Ezért alapos vizsga alá vette az egyik jövevényt, akivel a következő párbeszédet folytatta:

Az igazgató: Nem kommunista maga?

A munkás: Nem!

Az igazgató: A gyárban nem tűröm meg a kommunistákat, mert azok naplopók, dologtalanok, egész nap tétlenkednek. Tudja most már, hogy milyen a kommunista?

A munkás: Igen — nálunk is volt egy, aki egész nap a lábát lógatta és nem csinált semmit.

Az igazgató: Ki volt ez?

A munkás: Az — igazgató!

HALÁLOZÁSOK

MÜLLER JÁNOS villanszerelő szaktárs, kolozsvári csoportunk tagja július hó 15-én meghalt, temetése július hó 17-én volt a kolozsvári szervezett vasmunkásság részvételével. Müller János szaktárs, szövetségünknek régi, kötelességtudó tagja volt. Halálát a vasmunkás szervezet tagjain kívül felesége és 6 gyermeke gyászolja. A sirjánát Bruder Ferenc szaktárs mondott bucsuztatót. Örizzük meg kegyelettel emlékét.

SIPOS AURÉL soffőr szaktárs, a kolozsvári vasmunkás csoportnak volt öntudatos és lelkes kitaró tagja, július hó 17-én meghalt proletárbetegségben. Proletárbetegség kinozta hosszabb idő óta, azonban korai halálát egy baleset siettetette. Temetése a szülői háztól Turban ment végbe. Kegyelettel örizzük meg szaktársunk emlékét!

Solidaritata cimen új szaklap indult meg, amely a dohány- és gyufagyári munkások érdekeit védi és harcol érte. Első száma alkalmával üdvözljük az új harcost és sok sikert kívánunk felvilágosító munkájához.

Bocsánatkérés. Alólírott ezennel bocsánatot kérek a cluji szervezett víz- és villanszerelő szaktársaimtól, amiért a múltban, a szerelő bérmozgalom alatt szervezett munkához nem illően viselkedtem. Ígérem, hogy a jövőben hasonló cselekedeteiktől tartózkodni fogok. — Cluj, 1928 július 26. Veress Szilárd, villanszerelő. Előttünk: Schneg Ferenc sk., Rütz Ferenc sk.

Felelős szerkesztő: Bartalis Sándor.
Kiadó: A Romániai Vas-, Fém- és Vegyipari Munkások Szövetsége.
Gutenberg-könyvnyomda Cluj